

- które to włókna krzyżując się otaczają osnowę,
- którego tkanina ma oczka o rozmiarze 4 × 4 mm,
- którego rozmiar wynosi 100 cm × 201 cm,
- który jest zrobiony ze szklanych włókien powlekanych kopolimerem styrenowo akrylowym,
- nie został wytworzony na podstawie kosmyków,
- którego metr kwadratowy waży 136 g/m²,
- którego gęstość osnowy wynosi 415 teksów,
- którego gęstość wątku wynosi 132 teksów,

spełnia cechy charakterystyczne materiału określone w motywie 14 uzasadnienia i art. 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 138/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾, polegających na tym, że chodzi o:

- tkaninę siatkową o otwartych oczkach,
- wytworzoną z włókna szklanego,
- wielkości oczka większej niż 1,8 mm zarówno na długość, jak i na szerokość,
- wadze przekraczającej 35g/m²,

a tym samym kodem TARIC 7019 59 00 10 należy interpretować w ten sposób, że ww. materiał jest objęty jako taki ww. kodem TARIC, biorąc pod uwagę również klasyfikację celną i różne wersje językowe prawa wspólnotowego?

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy można zwolnić z zapłaty cła antydumpingowego na podstawie wspólnotowego porządku prawnego osobę fizyczną lub prawną, która na podstawie tekstu normatywnego rozporządzenia opublikowanego w języku jej przynależności państwowej — bez upewniania się co do ewentualnego znaczenia w pozostałych wersjach językowych — opierając się na ogólnym i powszechnym znaczeniu brzmienia tekstu normatywnego w jej języku, przywozi na

terytorium Unii Europejskiej towar wytworzony poza rzeczonym terytorium, uważając że zgodnie z jej znaną wersją językową nie należy on do towarów podlegających cłom antydumpingowym, nawet w przypadku gdy można ustalić w wyniku porównania poszczególnych wersji językowych wspólnotowego przepisu prawa, że prawo wspólnotowe poddaje towar cłu antydumpingowemu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 43, s. 9.

Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 18 grudnia 2012 r. w sprawie T-205/11, Niemcy przeciwko Komisji, wniesione w dniu 1 marca 2013 r. przez Republikę Federalną Niemiec

(Sprawa C-102/13 P)

(2013/C 164/13)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i J. Möller, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 18 grudnia 2012 r. w sprawie T-205/11,
- uznanie skargi za dopuszczalną i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd celem rozstrzygnięcia w przedmiocie zasadności,
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania incydentalnego przed Sądem i przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie jest skierowane przeciwko postanowieniu Sądu Europejskiej z dnia 18 grudnia 2012 r. w sprawie T-205/11, którym Sąd odrzucił skargę Republiki Federalnej Niemiec o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2011/527/UE z dnia 26 stycznia 2011 r. w sprawie pomocy państwa C-7/10 (ex CP 250/09 i NN 5/10) („KStG, Sanierungsklausel”).

Rząd federalny opiera swoje odwołanie na dwóch podstawach, które są związane z zarzutem braku uzasadnienia:

— naruszenie zasady prawidłowego wymiaru sprawiedliwości, która jest szczególnym wyrazem ogólnej zasady pewności prawa, w ten sposób że Sąd błędnie zakwalifikował wybrane przez Komisję postępowanie w sprawie zawiadomienia o zaskarżonej decyzji i nie ustanowił żadnych wymogów co do formalności, jakie powinny być przestrzegane w celu skutecznego zawiadomienia za potwierdzeniem odbioru decyzji na mocy art. 7 rozporządzenia Rady nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE ⁽¹⁾, oraz

— naruszenie zasady prawidłowego wymiaru sprawiedliwości, która jest szczególnym wyrazem ogólnej zasady pewności prawa, w ten sposób że Sąd stwierdził, iż Komisja przy zarzucie spóźnionego doręczenia skargi nie musiała wykazać, że przesyłka została przyjęta przez możliwą do zidentyfikowania osobę oraz że chodzi o osobę upoważnioną do odbioru doręczeń.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgerichts Wedding (Niemcy) w dniu 14 marca 2013 r. — eco cosmetics GmbH & Co. KG przeciwko Virginie Laetitia Barbara Dupuy

(Sprawa C-119/13)

(2013/C 164/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Wedding

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: eco cosmetics GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Virginie Laetitia Barbara Dupuy

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pozwany może również wówczas złożyć wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty przez sąd, gdy nakaz zapłaty nie został mu doręczony lub nie został doręczony w sposób skuteczny? Czy można w tym zakresie zastosować odpowiednio w szczególności art. 20 ust. 1 lub art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy w przypadku, gdy nakaz zapłaty nie został pozwanemu doręczony lub nie został doręczony w sposób skuteczny

pozwany jest zobowiązany do dochowania terminów w zakresie dotyczącym wniosku o ponowne zbadanie? Czy na leży w tym zakresie zastosować w szczególności art. 20 ust. 3 rozporządzenia nr 1896/2006?

- 3) Również w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Jakie skutki procesowe zachodzą w przypadku gdy wniosek o ponowne zbadanie zostanie uwzględniony; czy należy w tym zakresie zastosować odpowiednio w szczególności art. 20 ust. 3 lub art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 1896/2006?

⁽¹⁾ Dz.U. L 399, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgerichts Wedding (Niemcy) w dniu 14 marca 2013 r. — Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H. przeciwko Tetyanie Bonchyk

(Sprawa C-119/13)

(2013/C 164/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Wedding

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H.

Strona pozwana: Tetyana Bonchyk

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pozwany może również wówczas złożyć wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty przez sąd, gdy nakaz zapłaty nie został mu doręczony lub nie został doręczony w sposób skuteczny? Czy można w tym zakresie zastosować odpowiednio w szczególności art. 20 ust. 1 lub art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006?
 - 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:
- Jakie skutki procesowe zachodzą, w przypadku gdy wniosek o ponowne zbadanie zostanie uwzględniony; czy należy w tym zakresie zastosować odpowiednio w szczególności art. 20 ust. 3 lub art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 1896/2006?

⁽¹⁾ Dz.U. L 399, s. 1.